

אמיל חביבי

EMILE HABIBY

إميل حبيبي

695 ■ 12/2003 ■ כסלו התשס"ד

ב-1990 זכה אמיל חביבי בפרס "אות אלקודס" לתרבות הפלסטינית, וב-1991 בחר בו כתב-העת היוקרתי "אלמג'לה" לאיש השנה בתחום הספרות הערבית, וביצירתו "סראיא בת השד הרע" - ל"יצירת השנה". ב-1992 זכה ב"פרס ישראל" לספרות, והסכמתו לקבל את הפרס עוררה סערה גדולה ברחבי העולם הערבי. אמיל חביבי היה המייסד ויושב-הראש של "ועד היוצרים והאקדמאים הישראליים והפלסטינאים", שהתקיים מ-1983 ועד יום מותו. בשנת 1990 ייסד את "ערבסק-הוצאה לאור", וב-1995 הוציא לאור את כתב-העת לספרות פלסטינית - "משארף", שיוצא לאור גם כיום.

סיהאם דאוד,

מנהלת עזבונו של אמיל חביבי

מתוך דברי ועדת השופטים של פרס ישראל לשנת התשנ"ב בספרות ובשירה (יוצרים):

"סגנונו של אמיל חביבי חדשני ומתוחכם. הסופר השכיל לפתח ז'אנר ייחודי על-ידי מיזוג צורות ודרכי כתיבה ערביות קלאסיות (כמו המקאמה) עם מיטב מסורת הסאטירה האירופית... יצירתו של אמיל חביבי התקבלה כחלק מהספרות הערבית של ימינו, ובה בעת התקבלה במקורה הערבי ובתרגומה העברי, כתרומה של ממש לספרות הישראלית העכשווית".

עיצוב הבולים מבוסס על תצלומים של סיהאם דאוד, מנהלת עזבונו של אמיל חביבי. בשובל נראות המדרגות שמובילות אל ביתו של אמיל חביבי בחיפה.

الحزب الشيوعي، وكان من مؤسسي "عصبة التحرر الوطني". بعد العام ١٩٤٨ صار أحد مؤسسي الحزب الشيوعي الإسرائيلي وأحد قادته، وقد مثله في الكنيست لمدة (١٩) عاماً (١٩٥٣-١٩٧٢). في العام ١٩٧٢ استقال من الكنيست بهدف التفرغ للعمل الأدبي والصحفي رئيساً لتحرير صحيفة "الاتحاد"، التي حرّرها لمدة ٤٥ عاماً. في العام ١٩٨٩، وفي أعقاب خلافات في الرأي مع سائر

מעצבת הבול: רות בקמן-מלכא
STAMP DESIGNER: RUTH BECKMAN-MALKA

אמיל חביבי (1921-1996)

אמיל חביבי היה סופר, פובליציסט ומנהיג פוליטי. יצירתו של חביבי, אשר פתחה צוהר לחוויה הפלסטינית בכלל ובתוך ישראל בפרט, שזורה בתיאורים של המקום בו הוא חי, ובמיוחד מחוברת לעיר הולדתו - חיפה, בה גם בחר להיטמן אחרי מותו. את יחסו הרגשי והפוליטי לחיפה סיכם, אולי, בכתובת שציווה לחרוט על מצבתו: "נשארתי בחיפה".

בשנים 1941-1943 עבד כשדר ועורך חדשות ותרבות במחלקה הערבית של בית השידור-אלקודס, של רשות השידור הבריטית. בשנים אלו החלה פעילותו התרבותית והפוליטית במפלגה הקומוניסטית, והוא היה בין מייסדי "הליגה לשחרור לאומי". אחרי 1948 נמנה עם מייסדי המפלגה הקומוניסטית הישראלית ומנהיגיה, וייצג אותה בכנסת במשך תשע-עשרה שנים (1953-1972). בשנת 1972 התפטר מהכנסת במטרה להתמסר לעבודה ספרותית ועיתונאית כעורך העיתון "אל-אתיחאד", אותו ערך במשך 45 שנים. ב-1989 אולץ לפרוש מכל תפקידיו במפלגה ובעיתון עקב חילוקי דעות עם שאר ההנהגה, וב-1990 פרש מפעילות פוליטית.

בין ספריו: "שישיית ששת הימים" (1968), "האופסימיסט" (1974) שהומחז והוצג בערבית ובעברית, "לוכד בן לוכד" (1980), "אח'טייה" (1985) ו"סראיא בת השד הרע" (1991). ספריו תורגמו לשפות רבות, ומעמידים אותו בשורה הראשונה של הסופרים המודרנים הערבים בעולם כולו.

إميل حبيبي (١٩٢١-١٩٩٦)

إميل حبيبي كان أديباً، كاتب مقالة، وقائداً سياسياً. إبداعات حبيبي التي منحت إطلالة على الكينونة الفلسطينية عموماً وفي إسرائيل خصوصاً، وثيقة الصلة بالمكان الذي عاش فيه، وخاصة بمسقط رأسه، حيفا، التي اختار أن يدفن فيها بعد رحيله. وقد لخص علاقته الوجدانية والسياسية بحيفا من خلال شاهد قبره، الذي أوصى أن يُحطّ عليه: "بقي في حيفا".

في السنوات ١٩٤١-١٩٤٣ عمل مقدماً ومحرراً للأخبار والثقافة في "إذاعة القدس"، القسم العربي التابع للإذاعة البريطانية. في تلك السنوات بدأ نشاطه الثقافي والسياسي في

Emile Habiby (1921-1996)

الجائزة زوبعة كبيرة في العالم العربي . كان إميل حبيبي مؤسس ورئيس "لجنة المبدعين الإسرائيليين والفلسطينيين" التي نشطت من العام ١٩٨٣ وحتى يوم وفاته . في العام ١٩٩٠ أسس "دار عريشك للنشر / حيفا" ، وفي العام ١٩٩٥ أصدر مجلة الثقافة الفلسطينية "مشارف" ، التي تصدر اليوم أيضاً .

سهام داوود / مديرة تراث إميل حبيبي الثقافي والسياسي

من أقوال لجنة التحكيم لـ "جائزة إسرائيل" عام ١٩٩٢ :
"أسلوب إميل حبيبي معجّد وذكي . لقد عرف الكاتب كيف يؤسس أسلوباً مميزاً من خلال المزج ما بين أشكال وأنماط الكتابة العربية الكلاسيكية (كالقلم) وبين أرفع تقاليد الأدب الأوروبي الساخر . لقد تحوّلت إبداعات إميل حبيبي إلى جزء من الأدب العربي المعاصر ، وفي الوقت نفسه ، اعتبرت ، في أصلها العربي وترجمتها العبرية ، مساهمة حقيقية في الأدب الإسرائيلي المعاصر" .

تصميم الطابع يعتمد على صور التقطتها سهام داوود ، مديرة تراث إميل حبيبي الثقافي والسياسي . في حاشية الطابع تظهر الأدرج المؤدية إلى بيت إميل حبيبي في حيفا .

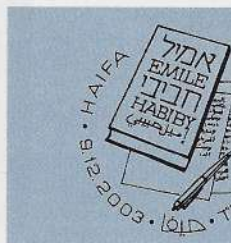
The writings of Emile Habiby - writer, political journalist and leader - opened a window to the Palestinian experience in general and in Israel in particular. His fiction, plays and articles are full of descriptions of the place where he lived and express his special connection to his birth town, Haifa, where he also chose to be buried. His emotional and political connection to Haifa can be summarized by the inscription on his gravestone: "I Stayed in Haifa"

From 1941 to 1943 Emile Habiby worked as a news announcer and culture editor of the Arabic Section of the Palestine broadcasting station, Alquds. In those years he began cultural and political activities in the Communist Party and he was one of the founders of the "National Liberation League". After 1948 Habiby helped establish and lead the Israeli Communist Party, which he represented in the Knesset for 20 years (1953-1972). In 1972 he resigned from the Knesset to devote himself to his writing and journalism as editor of the Al-Ittihad newspaper, which he had edited for 45 years. Because of disagreements with the rest of the leadership, Habiby resigned from the party and the newspaper, in 1989, and in 1990 he resigned from all political life.

Amongst Habiby's work:

"The Sextet of the Six Days War" (1968), "The Opsimist" (1972-1974), "Luka' the son of Luka" (1980), "Ikhtaya" (1985), "Saraya, the Daughter of the Ghoul" (1991), "Oum El-Rubabikia" (1992). Emile Habiby's books have been translated into many languages and place him in the top league of modern Arab writers in the world.

In 1990 Emile Habiby was granted the highest Palestinian literary honor, "The Jerusalem Prize" and in their special January 1992 issue the distinguished

חותמת
אירוע
להופעת
הבול
SPECIAL
CANCELLATION

القيادة ، اضطرّ لترك كل مهامه في الحزب وفي الصحيفة ، وفي عام ١٩٩٠ استقال من العمل السياسي الرسمي . بين كتبه : "سداسية الأيام الستة" (١٩٦٨) ، "المتشائل" (١٩٧٤) ، جرى مسرحته وعرضه بالعربية والعبرية ، "لكع بن لكع" (١٩٨٠) ، "إخطية" (١٩٨٥) و "خرافية سرايا بنت الغول" (١٩٩١) . تُرجمت كتبه إلى لغات عدّة ، وهي تضعه في طليعة الكتاب العرب المعاصرين في العالم كله .

في العام ١٩٩٠ حاز إميل حبيبي على "وسام القدس" للثقافة الفلسطينية ، وفي العام ١٩٩١ اختارته مجلة "المجلة" الرفيعة شخصية السنة في مجال الأدب العربي ، واختير كتابه "خرافية سرايا بنت الغول" ، "كتاب العام" . في العام ١٩٩٢ حاز على "جائزة إسرائيل الإبداعية" ، وأثارت موافقته على قبول

London-based Arabic Magazine Al Majala nominated Emile Habiby the best novelist in the Arab world for 1991. "Saraya, the Daughter of the Ghoul", was also nominated as best novel in the Arab world for 1991.

The Israel Prize for Literature was granted to Habiby in 1992 and the fact that he agreed to accept the prize created great commotion within the Arab world.

Emile Habiby was the founder and chairman until the day he died of The Committee of Israeli and Palestinian Writers, Artists and Academics that was established in 1983. In 1990 he founded "Arabesque Publishing House" and in 1995 began the publication of the periodical of Palestinian literature "Masharef" that is still published today.

Siham Daoud, Emile Habiby's Estate Manager

From the comments of the judges for the Israel Prize for Literature and Poetry 1992:

"Emile Habiby's writing has a modernistic sophisticated style. The writer has succeeded in developing a unique genre by integrating classic Arabic writing style with the best of European satire...Emile Habiby's work, translated from Arabic to Hebrew, is accepted as part of modern day Hebrew literature and significantly contributes to Israeli literature of today."

The stamp design is based on photographs by Siham Daoud. The tab shows steps that lead to Emile Habiby's house in Haifa.

Issue: December 2003

Designer: Ruth Beckman-Malka

Stamp Size: 40 mm x 25.7 mm

Plate no.: 520 (no phosphor bar)

Sheet of 15 stamps

Tabs: 5

Printers: E. Lewin-Epstein Ltd.

Method of printing: Offset

השירות הבולאי - טל: 03-5123933

שדרות ירושלים 12, תל-אביב-יפו 68021

The Israel Philatelic Service - Tel: 972-3-5123933

12 Sderot Yerushalayim, 68021, Tel-Aviv-Yafo